

Encertada expressió d'un conegut director d'un diari. Sembla que és l'utopia de molts "importants" i trepadors d'avui. El màxim rendiment de cada euro amb el mínim de control democràtic, ni que aquest sigui indirecte, delegat, representatiu i subcontractat per representacions gairebé desconegudes. I després passa el que passa.

Doncs passa que a la Pepita, que després de fer els 32 anys, sempre en treballs eventuais, quan finalment tenia un lloc estable, l'han avisada que el dilluns no torni, i que tot serà "legal", fins i tot si el tribunal de lo laboral li dóna la raó. És clar tindrà legalment uns calerets per a res. I és que l'empresa A que era la que manava a l'empresa B, que contractava personal eventual, no del tot per cert, però quasi, de l'empresa C; doncs, la A, ha tingut un forat de milions d'euros i ha dit prou a la B. La B ha dit ja està bé a la C. I la Pepita amb 150 treballadors més, la majoria noies, al carrer.

La Pepita avui ha estat plorant a la reunió del grup. Han comprat un pis a Rubí. Fa un any que es va casar. Tenia un lloc de treball estable, i un sou fix. Volien buscar un primer fill. No hi ha dret, no hi ha dret... anava dient... i tots callàvem. És el nostre sistema, és la vida, és el risc.... són una colla de lladres, pocavergonyes, que haurien d'anar tots a la presó. Però no hi aniran, car sembla que tot és "legal". I a mes, qui són, realment qui són els responsables? On viuen? Europeus o americans, japonesos o coreans? S'amaguen en "societat anònima". Ja ho diu el nom. Han quedat difuminats amb poc, o gairebé nul, control democràtic.

Ampliació: Isaies 3, 13-15

- **Els Senyor ve a demanar comptes als caps del poble.**
- **Vosaltres heu devastat la meva vinya.**
- **Ompliu les vostres cases amb allò que heu robat als pobres.**
- **Amb quin dret tritureu al meu poble i esmicoleu als indefensos?**